YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(muutoksenhakujaosto)

18 päivänä joulukuuta 2008 *

Yhdistetyissä asioissa T-90/07 P ja T-99/07 P,

joissa valittajat vaativat muutoksenhaussaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-92/05, Genette vastaan komissio 16.1.2007 antaman tuomion (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumoamista,

Belgian kuningaskunta, asiamiehinään L. Van den Broeck ja C. Pochet, joita avustaa asianajaja L. Markey, ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Joris ja D. Martin,

valittajina,

ja jossa vastapuolena on

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Emmanuel Genette, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Gorze (Ranska), edustajanaan asianajaja M.-A. Lucas,

kantajana virkamiestuomioistuimessa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (muutoksenhakujaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti M. Jaeger sekä tuomarit V. Tiili, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz ja I. Pelikánová (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 19.9.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Belgian kuningaskunta ja komissio ovat yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 9 artiklan nojalla tekemissään valituksissa vaatineet asiassa F-92/05, Genette vastaan komissio, 16.1.2007 annetun virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) tuomion (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa; jäljempänä valituksen-

alainen tuomio) kumoamista. Virkamiestuomioistuin kumosi tällä tuomiolla komission 25.1.2005 tekemän päätöksen, jolla oli hylätty Genetten 31.10.2004 esittämä vaatimus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin ne olivat voimassa ennen henkilöstösääntöjen ja yhteisön muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22.3.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004 voimaantuloa (EUVL L 124, s. 1) (jäljempänä vanhat henkilöstösäännöt), liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Virkamiehellä, joka siirtyy yhteisöjen palvelukseen sen jälkeen kun hän

– on eronnut tehtävistään hallintoelimessä, kansallisessa organisaatiossa tai kansainvälisessä organisaatiossa,

tai

– lopettanut toimintansa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana,

on mahdollisuus vakinaistamisensa yhteydessä maksaa yhteisöille edellä mainittuja tehtäviä hoitaessaan saamiensa vanhuuseläkeoikeuksien vakuutusmatemaattinen arvo tai kiinteällä korolla laskettu arvo.

Tällöin toimielin, jonka palveluksessa virkamies on, määrittää niiden palvelusvuosien lukumäärän, joka aiemman palvelusajan osalta otetaan huomioon sen omassa eläkejärjestelmässä, ottaen huomioon virkamiehen palkkaluokan vakinaistettaessa sekä vanhuuseläkkeen vakuutusmatemaattisen arvon tai kiinteällä korolla lasketun arvon.”

3 Henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin ne ovat muutettuina asetuksella N:o 723/2004 (jäljempänä uudet henkilöstösäännöt), joka tuli asetuksen 2 artiklan mukaan voimaan 1.5.2004, liitteessä VIII olevassa 11 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Virkamiehellä, joka siirtyy yhteisöjen palvelukseen sen jälkeen kun hän:

– on eronnut tehtävistään kansallisen järjestön tai kansainvälisen järjestön hallinnossa

tai

– lopettanut toimintansa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana,

on mahdollisuus vakinaistamisensa ja sen ajankohdan välisenä aikana, jona hän saa oikeuden henkilöstösääntöjen 77 artiklassa tarkoitettuun vanhuuseläkkeeseen, suorituttaa yhteisöille varsinaisen siirtohetken mukaan vakuutusmatemaattisesti laskettu pääoma, joka edustaa hänen edellä mainittuja palveluksia suorittamalla kartuttamiaan eläkeoikeuksia.

Tällöin toimielin, jonka palveluksessa virkamies on, määrittää yleisissä täytäntöönpanosäännöksissä niiden palvelusvuosien lukumäärän, joka aiemman palvelusajan osalta otetaan huomioon yhteisön eläkejärjestelmässä, ottaen huomioon virkamiehen peruspalkka, ikä ja muuntokurssi siirtopyynnön tekopäivänä vakinaistettaessa sekä siirretyn pääoman arvon vähennettynä määrällä, joka edustaa siirtopyynnön tekopäivän ja varsinaisen siirtopäivän välistä pääoman uudelleenarvostusta.

Virkamies voi käyttää hyväkseen tätä mahdollisuutta ainoastaan yhden kerran kunkin jäsenvaltion ja eläkerahaston kohdalla.”

4 Uusien henkilöstösääntöjen 107 a artiklassa säädetään, että ”siirtymäsäännökset” vahvistetaan näiden henkilöstösääntöjen liitteessä XIII. Tässä liitteessä olevan 26 artiklan 3 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Virkamiehet, jotka ovat aiemmin jättäneet siirtohakemuksen säädetyissä määräajoissa mutta hylänneet heille tehdyn ehdotuksen tai jotka eivät ole tehneet aiemmin siirtohakemusta säädetyissä määräajoissa tai joiden hakemus on hylätty siksi, että se on jätetty määräaikojen päättymisen jälkeen, voivat vielä esittää tai uusia tällaisen hakemuksen viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2004.”

5 Tietyistä yhteyksistä Belgian eläkejärjestelmien ja kansainvälisen julkisoikeuden piiriin kuuluvien toimielinten eläkejärjestelmien välillä 21.5.1991 annetun Belgian lain (loi établissant certaines relations entre des régimes belges de pensions et ceux d'institutions de droit international public; Moniteur belge 20.6.1991, s. 13871; jäljempänä vuoden 1991 laki) 3 §:ssä säädetään, että "virkamies voi toimielimen suostumuksella pyytää, että toimielimelle suoritetaan sen vanhuuseläkkeen määrä, joka liittyy työsuhteisiin ja ajanjaksoihin, jotka edeltävät hänen tuloaan toimielimen palvelukseen". Tällä lailla otettiin käyttöön erityinen eläkeoikeuksien siirtoa koskeva järjestely, toimielimen sijaantulo, joka perustui vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun vanhuuseläkkeen vakuutusmatemaattisen arvon siirtomalliin.

6 Vuoden 1991 lain 9 §:ssä säädettiin seuraavaa:

"Niin kauan kuin [tämän lain] 11 §:ssä säädetty sijaantulo ei ole tullut voimaan, virkamies voi toimielimen suostumuksella peruuttaa siirtohakemuksensa. Peruutus on lopullinen."

7 Eläkeoikeuksien siirrosta Belgian eläkejärjestelmien ja kansainvälisen julkisoikeuden piiriin kuuluvien toimielinten välillä 10.2.2003 annetulla Belgian lailla (loi réglant le transfert de droits à pensions entre des régimes belges de pensions et ceux d'institutions de droit international public; Moniteur belge 27.3.2003, s. 14747; jäljempänä vuoden 2003 laki), muutettiin lainsäädäntöä, jota sovelletaan Belgian järjestelmissä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoon yhteisön eläkejärjestelmään. Tällä lailla, joka sovelletaan sen 29 §:n nojalla 1.1.2002 lähtien tehtyihin siirtohakemuksiin, otetaan käyttöön järjestelmä, joka perustuu Belgian eläkejärjestelmään suoritettujen maksujen kiinteällä korolla laskettuun arvoon, johon on lisätty koronkorko. Tämän uuden lainsäädännön mukaan Belgian eläkejärjestelmissä karttuneet oikeudet siirretään suorittamalla pääoma suoraan yhteisön eläkejärjestelmään.

8 Vuoden 2003 lain 4 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Virkamies tai väliaikainen toimihenkilö, joka hankittuaan oikeuksia yhteen tai useampaan 3 §:n 1 momentin 1–4 kohdassa tarkoitetuista eläkkeistä tulee jonkin toimielimen palvelukseen, voi tämän suostumuksella pyytää, että tälle toimielimelle tai sen eläkerahastolle siirretään 7 §:n mukaisesti vahvistettavat määrät, jotka ovat kertyneet, koska hän on toimielimen palvelukseen tuloaan edeltäneenä aikana kuulunut näihin eläkejärjestelmiin – –.”

9 Vuoden 2003 lain 9 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Siirtohakemuksesta tulee peruuttamaton sinä päivänä, jona Office [national des pensions; kansallinen eläkelaitos] saa toimielimeltä lopullisen vahvistuksen virkamiehen tai väliaikaisen toimihenkilön esittämästä siirtohakemuksesta.”

10 Erinäisistä säännöksistä 20.7.2006 annetulla Belgian lailla (loi portant des dispositions diverses; Moniteur belge 28.7.2006, s. 36940; jäljempänä vuoden 2006 laki) muutettiin vuoden 1991 lain 9 §:ää, jossa säädetään nyt seuraavaa:

”Niin kauan kuin 11 §:n mukainen sijaantulo ei ole tullut voimaan, virkamies, joka lähtee toimielimen palveluksesta ilman että hän saa vanhuuseläkettä, voi toimielimen suostumuksella peruuttaa siirtohakemuksensa. Peruutus on lopullinen.”

11 Vuoden 2006 lain 195 §:n mukaan vuoden 1991 lain 9 § tuli voimaan takautuvasti 1.5.2004.

Valituksen perustana olevat tosiseikat

12 Asian tosiseikat on kuvattu valituksenalaisessa tuomiossa seuraavasti:

”8 Ennen kuin vuonna 1968 syntynyt [Genette] tuli 1.4.2000 komission palvelukseen palkkaluokkaan B 5, tasolle 3, hän työskenteli Belgiassa yksityisellä sektorilla itsenäisenä ammatinharjoittajana vuosina 1992–1996 ja palkattuna työntekijänä 1996–2000.

9 Näiden tehtävien yhteydessä hän oli ensin itsenäisten ammatinharjoittajien kansallisen sosiaaliturvakassan (Institut national d’assurance sociale des travailleurs indépendants, jäljempänä [Inasti]) ja sittemmin kansallisen eläkelaitoksen (Office national des pensions, jäljempänä ONP) jäsen, suoritti maksut niiden eläkejärjestelmiin ja sai siten näissä laitoksissa eläkeoikeudet.

10 Sen jälkeen kun [Genette] oli vakinaistettu yhteisön virkamiehen tehtävässään 1.1.2001, hän pyysi 13.7.2001 päivätyllä kirjeellään komissiota siirtämään yhteisön eläkejärjestelmään oikeudet, jotka hän oli hankkinut Belgian itsenäisten ammatinharjoittajien ja palkattujen työntekijöiden järjestelmissä. Tämä pyyntö perustui

henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohtaan, siinä muodossa kuin se oli ennen 22.3.2004 annetun asetuksen voimaantuloa, sekä – – vuoden 1991 lain 3 §:ään.

11 Komission henkilöstöstä ja hallinnosta vastaavan pääosaston B linjan yksikkö ”eläkkeet ja suhteet entisiin virkamiehiin” toimitti 11.6.2002 [Genettelle] muistion, jossa ilmoitettiin niiden ylimääräisten palvelusvuosien lukumäärä, jotka otettaisiin huomioon yhteisön järjestelmässä komission laskeman vakuutusmatemaattisen arvon perusteella kansallisesta eläkkeestä, joka oli hankittu Belgian itsenäisten ammatinharjoittajien järjestelmässä. Jos kantaja siirtyisi eläkkeelle 65 vuoden iässä, [Inastin] laskeman 1 431,29 euron vuotuisen eläkemäärän vakuutusmatemaattinen arvo olisi 8 139,33 euroa ja yhteisön järjestelmässä huomioon otettava palvelusvuosien hyvitys olisi yksi vuosi ja 19 päivää. Lisäksi komissio ilmoitti hänelle, että vuoden 1991 lain 11 §:n nojalla se tulisi hänen sijaansa hänen Belgiassa hankkimiensa eläkeoikeuksien osalta siitä lähtien, kun hänelle alettaisiin maksaa yhteisön eläkettä.

12 Sama yksikkö osoitti [Genettelle] 26.8.2002 samankaltaisen muistion, joka koski eläkeoikeuksia, jotka hän oli hankkinut palkattuna työntekijänä, ja jossa hänelle ilmoitettiin, että 65 vuoden iässä ONP:n laskeman 1 952,48 euron vuotuisen eläkemäärän vakuutusmatemaattinen arvo olisi 11 102,79 euroa ja että vastaava palvelusvuosien hyvitys yhteisön järjestelmässä olisi yksi vuosi, viisi kuukautta ja viisi päivää.

13 Näissä muistioissa ilmoitettiin kantajalle, että heti kun hänen suostumuksensa niihin sisältyviin ehdotuksiin olisi saatu, hänen [13.7.2001 tekemäänsä] siirtopyyntöä ei voitaisi enää peruuttaa. Kyseisissä muistioissa täsmennettiin kuitenkin, että pyyntö voitaisiin poikkeuksellisesti peruuttaa siinä tapauksessa, että hän lopettaisi työskentelyn komissiossa ennen kuin yhteisön eläkkeen saamiseksi asetetut edellytykset täyttyisivät henkilöstösääntöjen 77 artiklan mukaisesti.

14 [Genette] ilmaisi 17.7. ja 29.8.2002 suostumuksensa komission 11.6. ja 26.8.2002 päivättyihin ehdotuksiin.

15 – –

16 [Genette] kuuli hieman ennen lokakuuta 2004, että Belgia oli siirtänyt eräälle hänen tuntemalleen henkilölle, joka oli tullut komission palvelukseen vuonna 2003 ja joka oli samalla tavoin kuin hän ennen 22.3.2004 annetun asetuksen voimaantuloa voimassa olleen henkilöstösääntöjen version mukaisesti pyytänyt Belgian palkattujen työntekijöiden järjestelmässä hankkimiensa eläkeoikeuksien siirtämistä yhteisön järjestelmään, pääoman, joka vastasi hänen jäsenyysvuosiinsa ja palkkaansa verrattavissa olevia jäsenyysvuosia ja palkkaa, mutta jonka perusteella tälle oli annettu yhteisön järjestelmässä huomattavasti merkittävämpi ylimääräisiä palvelusvuosia koskeva hyvitys kuin se, johon hän itse oli saanut oikeuden.

17 [Genette] esitti 31.10.2004 komissiolle henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla [vaatimuksen] siitä, että tämä

– päättäisi sallia vuoden 1991 lain 9 §:n mukaisesti sen, että hän peruuttaa tämän lain perusteella 13.7.2001 tekemänsä hakemuksen siitä, että yhteisön järjestelmään siirretään eläkeoikeudet, jotka hän oli hankkinut Belgian itsenäisten ammatinharjoittajien ja palkattujen työntekijöiden järjestelmissä ja

– päättäisi sallia vuoden 2003 lain 4 §:n 1 momentin mukaisesti hänen hakemuksensa siitä, että hänen eläkeoikeutensa siirretään tämän lain perusteella.

18 [Genette] vastaanotti 2.2.2005 tiedoksiannon päätöksestä, jonka yksikön 'Eläkkeet' päällikkö oli tehnyt 25.1.2005 ja jolla hylättiin hänen 31.10.2004 päivätty [vaatimuksensa] – – seuraavasti:

19 '– – Haluaisitte – – saada ensinnäkin luvan peruuttaa [henkilöstösääntöjen] liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan nojalla esittämänne hakemuksen Belgian järjestelmissä [Inasti] ja ONP hankkimienne eläkeoikeuksien siirtämisestä, joka on jo pantu täytäntöön näissä järjestelmissä vuoden 1991 lain säännösten mukaisesti, ja toiseksi luvan esittää uuden hakemuksen, joka näiden järjestelmien pitäisi panna täytäntöön vuoden 2003 lain säännösten mukaisesti.

20 Ehdotuksissa, jotka komission hallintoviranomaiset osoittivat teille 11.6.2002 ja 26.8.2002 sen jälkeen kun [Inasti] ja ONP olivat ilmoittaneet siirtokelpoisen eläkkeen määrän, todettiin selvästi, että siirrosta tulee peruuttamaton heti kun asianomainen osasto on saanut suostumuksenne kyseisiin ehdotuksiin. Suostumuksenne jälkeen teidän oikeuksienne siirto pantiin täytäntöön ja [nimittävä viranomainen] päätti lopullisesti ONP:n ja [Inastin] asiakirjojen käsittelyn.

21 Vaikka vuoden 1991 laissa säädetään mahdollisuudesta 'peruuttaa siirtopyyntö toimielimen suostumuksella' (vuoden 1991 lain 9 §), tästä mahdollisuudesta on määrätty käytännössä toimielinten tasolla vain poikkeustapauksissa, jotka on myös mainittu asianomaiselle lähetetyssä ehdotuskirjeessä seuraavasti: 'Pyyntö voidaan poikkeuksellisesti peruuttaa siinä tapauksessa, että asianomainen lopettaa työskentelyn komissiossa ennen kuin yhteisön eläkkeen saamiseksi asetetut edellytykset täyttyvät henkilöstösääntöjen 77 artiklan mukaisesti'. Tässä tapauksessa ei ole missään nimessä kysymyksessä mahdollisuus pyynnön peruttamiseen vaan toimenpiteen peruuttaminen hyvin poikkeuksellisessa tapauksessa.

22 Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi erottanut yhdistetyissä asioissa 75/88, 146/88 ja 147/88 9.11.1989 antamassaan tuomiossa selvästi toisistaan kaksi eri oikeusjärjestystä, joihin kuuluvat päätökset, jotka koskevat yhtäältä siirrettävän määrän laskemista ja toisaalta tämän pääoman muuttamista palvelusvuosiksi, ja kumpikin näistä kuuluu näille oikeusjärjestyksille ominaisen laillisuusvalvonnan piiriin. Tästä seuraa, että Belgian laissa säädetty teoreettinen mahdollisuus siirtopyynnön peruuttamiseen on tehoton, mikäli yhteisön säännöstössä ei määrätä tästä. Tilanne on tällainen.

23 Näin ollen en voi antaa teille lupaa peruuttaa jo loppuun käsiteltyä hakemusta ja esittää uutta hakemusta asianmukaisesti päätökseen viedyn siirron osalta.’

24 [Genette] teki 22.4.2005 neuvonantajansa välityksellä komissiolle henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla hallinnollisen valituksen riidanalaisesta päätöksestä.

25 Henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtaja teki 10.6.2005 nimittävänä viranomaisena ’vastauksena useiden virkamiesten hakemuksiin ja valituksiin, jotka koskevat eläkeoikeuksien siirtoa Belgian järjestelmästä yhteisön järjestelmään’ päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi sähköpostitse ja faksitse 14.6.2005 – –.”

Asian käsittely virkamiestuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

13 Genette nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.9.2005 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka koski eläkeoikeuksien hallinnoinnista ja eläkkeiden maksusta vastaavan yksikön (”Office Gestion et liquidation des droits individuels”, Pensions, PMO) päällikön 25.1.2005 tekemän päätöksen kumoamista (jäljempänä 25.1.2005 tehty päätös) ja henkilöstön ja hallinnon pääosaston pääjohtajan 10.6.2005 tekemän päätöksen (jäljempänä 10.6.2005 tehty päätös) kumoamista. Kanne kirjattiin numerolla T-361/05.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin siirsi 15.12.2005 antamallaan määräyksellä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen perustamisesta 2.11.2004 annetun neuvoston päätöksen 2004/752/EY, Euratom (EUVL L 333, s. 7) 3 artiklan 3 kohdan nojalla asian virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi. Kanne kirjattiin virkamiestuomioistuimessa numerolla F-92/05.

15 Belgian kuningaskunta pyysi virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 8.5.2006 saapuneella hakemuksella lupaa saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen komission vaatimuksia. Virkamiestuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulon istunnossa 29.6.2006 antamallaan määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan 1 kohdan ja 116 artiklan 6 kohdan nojalla, joita sovellettiin soveltuvin osin virkamiestuomioistuimeen päätöksen 2004/752 3 artiklan 4 kohdan nojalla sen oman työjärjestyksen voimaantuloon asti.

16 Virkamiestuomioistuin kumosi 25.1.2005 tehdyn päätöksen valituksenalaisella tuomiolla.

17 Virkamiestuomioistuin hylkäsi komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen siitä, että kanne oli nostettu henkilöstösääntöjen 91 artiklan 3 kohdan mukaiseen määräaikaan nähden liian myöhään.

18 Tämän jälkeen se katsoi, että vaatimus sen päätöksen kumoamiseksi, jolla hylättiin Genetten 22.4.2005 tekemä valitus 25.1.2005 tehdystä päätöksestä, ei ollut itsenäinen suhteessa vaatimukseen, joka koski 25.1.2005 tehdyn päätöksen kumoamista, vaan niiden yhteisenä päämääränä oli pidettävä viimeksi mainitun päätöksen kumoamista.

19 Virkamiestuomioistuin tutki ensin vaatimukset, jotka koskivat 25.1.2005 tehdyn päätöksen kumoamista siltä osin kuin ne oli suunnattu sitä komission päätöstä vastaan, jolla se kieltäytyi antamasta Genettelle lupaa peruuttaa hakemuksensa, joka koski hänelle Belgian eläkejärjestelmissä karttuneiden eläkeoikeuksien siirtoa yhteisön eläkejärjestelmään. Virkamiestuomioistuin tulkitsi valituksenalaisen tuomionsa 42–50 kohdassa Genetten tähän liittyviä vaatimuksia. Se totesi, että kansallisissa eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksien siirtoa yhteisön eläkejärjestelmään on tarkasteltava prosessina, joka sisältää kaksi asianosaisen pyynnöstä tehtävää yksipuolista päätöstä ja jossa päätöksentekijän harkintavalta on rajattu. Toinen päätöksistä tehdään asianomaisissa kansallisia eläkejärjestelmiä hallinnoivissa elimissä ja toinen yhteisön toimielimessä. Virkamiestuomioistuin katsoi, että vuoden 1991 lain 9 §:n nojalla asianomaisella oli oikeus pyynnöstään saada Belgian eläkejärjestelmiä hallinnoivien elinten tekemät päätökset peruutettua niin kauan kuin tämän lain 11 §:ssä tarkoitettu toimielimen sijaantulo ei ollut lopullistunut, ja katsoi tämän perusteella, että oikeuksien siirto on katsottava kokonaan peruutetuksi, jos sen toimielimen päätös, jolla vahvistetaan yhteisön eläkejärjestelmässä hyvitettävien työvuosien määrä, on myös peruutettu. Näin vuoden 1991 lain 9 §:ssä tarkoitettu toimielimen suostumus tarkoittaa välttämättä sen päätöksen peruuttamista, jonka toimielin oli tehnyt eläkeoikeuksia siirrettäessä. Tämän johdosta se katsoi, että vaatimusta, joka koski komission päätöstä evätä Genetteltä lupa peruuttaa 13.7.2001 tehty siirtopyyntö, oli tulkittava niin, että siinä vaadittiin sen komission päätöksen kumoamista, jolla se oli kieltäytynyt peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset.

20 Virkamiestuomioistuin tutki tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 55–93 kohdassa niiden vaatimusten tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, jotka koskivat komission sen päätöksen kumoamista, jolla se oli kieltäytynyt peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset. Aluksi virkamiestuomioistuin totesi, että näiden päätösten peruuttamisvaatimus oli esitetty muutoksenhaulle varatun määräajan päättymisen jälkeen, mutta että vaatimusta oli tästä huolimatta pidettävä perusteltuna vuoden 2003 lain ja uusien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 26 artiklan 3 kohdan voimaantuloon perustuvan uuden ja olennaisen seikan ilmenemisen vuoksi. Nämä uudet säännökset olivat virkamiestuomioistuimen mukaan muuttaneet Genetten oikeusasemaa niiden eläkeoikeuksien osalta, jotka hänelle oli kertynyt Belgian eläkejärjestelmissä, ja oikeuttivat sen, että 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehdyt päätökset käsitellään uudelleen. Tulkinta, jonka mukaan Genette ei kuulunut näiden uusien säännösten soveltamisalaan, oli virkamiestuomioistuimen mukaan sekä vanhojen että uusien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan kannalta arvioiden omiaan johtamaan perusteettomaan erilaiseen kohteluun niiden virkamiesten, jotka ovat siirtäneet Belgian eläkejärjestelmissä kertyneet oikeutensa yhteisön eläkejärjestelmään, ja niiden virkamiesten välillä, jotka eivät ole saaneet siirtoa toteutetuksi. Lisäksi näiden säännösten takautuva soveltaminen vain joihinkin virkamiesryhmiin – eikä Genetteen – antaa virkamiestuomioistuimen mukaan syyn epäillä erilaisen kohtelun lainmukaisuutta luottamuksensuojan periaatteen kannalta.

21 Virkamiestuomioistuin katsoi tämän jälkeen, että 31.10.2004 esitetty vaatimus, joka koski 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjen päätösten käsittelemistä uudelleen, oli esitetty kohtuullisessa määräajassa sen jälkeen, kun Genette oli saanut täsmälliset tiedot tähän oikeuttavasta uudesta ja olennaisesta seikasta. Virkamiestuomioistuin katsoi tämän johdosta, että vaatimukset, jotka koskivat sen komission päätöksen kumoamista, jolla se oli kieltäytynyt peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset, oli tutkittava.

22 Virkamiestuomioistuin hyväksyi tämän jälkeen Genetten kumoamisvaatimuksen hyväksymällä ensimmäisen ja kolmannen kanneperusteen, jotka koskivat 25.1.2005 tehdyn päätöksen perusteluja rasittavaa oikeudellista virhettä ja joiden mukaan Belgian eläkejärjestelmissä Genettelle karttuneiden eläkeoikeuksien siirto oli tullut lopulliseksi asianomaisen suostuttua siihen, ja koska siirtoa ei voitu enää peruuttaa siksi, ettei peruuttamisen sallivia yhteisön oikeussääntöjä ollut.

23 Virkamiestuomioistuin lausui ensimmäisestä kumoamisperusteesta valituksenalaisen tuomion 103–110 kohdassa, että komissio oli tehnyt 25.1.2005 tekemässään päätöksessä oikeudellisen virheen perustamalla päätöksensä kieltäytyä 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjen päätösten peruuttamisesta siihen, että ne olivat tulleet lopullisiksi Genetten hyväksyttyä ne nimenomaisesti. Virkamiestuomioistuin katsoi, että vaikka hyväksyntä oli saattanut päätökset voimaan, ne tulivat lopullisiksi vasta henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklassa säädettyjen määräaikojen päättymisen johdosta.

24 Virkamiestuomioistuin lausui kolmannesta kanneperusteesta valituksenalaisen tuomion 118–135 kohdassa, että komissio ei ollut noudattanut vanhojen eikä uusien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohtaan perustuvan toimivaltansa rajoja ja että se oli tällä tavoin tehnyt 25.1.2005 tehdyssä päätöksessään oikeudellisen virheen. Koska erityisiä yhteisön oikeussääntöjä ei ole kansallisissa eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksien siirrosta yhteisön eläkejärjestelmään, on siirtoon sovellettava yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, joka koskee yksityiselle oikeuksia perustavan päätöksen peruuttamista. Virkamiestuomioistuin katsoi, että 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjen päätösten peruuttaminen ei ollut sellaisenaan omiaan vaikuttamaan Belgian eläkejärjestelmissä kertyneisiin oikeuksiin, ja totesi tämän jälkeen, ettei tässä tapauksessa ollut estettä sille, että komissio peruuttaa ne Genetten vaatimalla tavalla.

25 Tämän jälkeen virkamiestuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 137 ja 138 kohdassa vaatimukset, jotka koskivat sen komission päätöksen kumoamista, jolla komissio oli kieltäytynyt antamasta Genettelle lupaa esittää uusi pyyntö Belgian eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksiensa siirtämiseksi yhteisön eläkejärjestelmään. Virkamiestuomioistuin katsoi, että myös tämä kieltävä päätös oli kumottava, koska se oli tehty samoilla perusteilla kuin ne, joita rasitti oikeudellinen virhe ja jotka oli esitetty sen päätöksen tueksi, jolla komissio oli kieltäytynyt peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjä päätöksiä.

Valitukset

Oikeudenkäyntimenettely

26 Belgian kuningaskunta (asia T-90/07 P) ja komissio (asia T-99/07 P) ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.3.2007 ja 29.3.2007 toimittamillaan valituskirjelmillä tehneet nyt käsiteltävinä olevat valitukset.

27 Genette on toimittanut vastineensa 30.6.2007 asiassa T-90/07 P ja 3.7.2007 asiassa T-99/07 P. Belgian kuningaskunta on 3.5.2007 päivätyllä kirjeellään ilmoittanut asiassa T-90/07 P ja komissio 8.5.2007 päivätyllä kirjeellään asiassa T-99/07 P luopuvansa vastineen toimittamisesta.

28 Komissio on pyytänyt asiassa T-99/07 P ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 13.7.2007 toimittamassaan kirjeessä ja Belgian kuningaskunta asiassa T-90/07 P 17.7.2007 toimittamassaan kirjeessä työjärjestyksen 143 artiklan mukaisesti saada toimittaa vastauksensa. Muutoksenhakujaoston puheenjohtaja on suostunut pyyntöihin edellyttämällä, että vastauksissa käsitellään ainoastaan tutkittavaksi ottamiseen liittyviä kysymyksiä. Valittajien vastaukset ja vastapuolen vastaus on toimitettu asetetussa määräajassa.

29 Kirjallinen menettely päätettiin 27.12.2007 asiassa T-99/007 P ja 28.1.2008 asiassa T-90/07 P.

30 Komissio on 29.1.2008 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamassaan kirjeessä ilmoittanut työjärjestyksen 146 artiklan mukaisesti haluavansa tulla kuulluksi esittääkseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle suulliset huomautuksensa asiassa T-99/07 P. Belgian kuningaskunta on esittänyt tämän pyynnön asioissa T-99/07 P ja T-90/07 P 19.2.2008 toimittamissaan kirjeissä. Näissä kirjeissä Belgian kuningaskunta on pyytänyt lisäksi asioiden T-99/07 P ja T-90/07 yhdistämistä suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten työjärjestyksen 50 ja 144 artiklan mukaisesti. Komissio ja Genette ovat 29.2.2008 ja 11.3.2008 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamissaan kirjeissä esittäneet huomautuksensa asioiden yhdistämispyynnöstä.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (muutoksenhakujaosto) on esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella päättänyt aloittaa suullisen käsittelyn asioissa T-99/07 P ja T-90/07 P. Muutoksenhakujaoston puheenjohtaja on 4.7.2008 antamallaan määräyksellä yhdistänyt asiat suullisen käsittelyn toimittamista ja tuomiota varten.

32 Työjärjestyksen 64 ja 144 artiklassa tarkoitettuna prosessinjohtotoimena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kehottanut asianosaisia vastaamaan useisiin kirjallisiin kysymyksiin. Asianosaiset ovat toimittaneet vastauksensa asetetussa määräajassa.

Asianosaisten vaatimukset

33 Belgian kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion.

34 Komissio vaatii,

– että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion

– että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että Genetten virkamiestuomioistuimessa nostama kanne ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä

– toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kyseinen kanne on perusteeton

– että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa komission ja Genetten vastaamaan kunkin asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja virkamiestuomioistuimessa niille aiheutuneista kuluista.

35 Genette vaatii,

– että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää valitukset

– toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy hänen virkamiestuomioistuimessa esittämänsä vaatimukset

– velvoittaa Belgian kuningaskunnan ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

36 Genette vaatii ensisijaisesti Belgian kuningaskunnan ja komission valitusten tutkimatta jättämistä sillä perusteella, että ne eivät ole vaatineet tai että ne eivät ole sääntöjenmukaisesti vaatineet virkamiestuomioistuimessa esittämiensä vaatimusten hyväksymistä kokonaan tai osittain työjärjestyksen 139 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

37 Genette esittää asiassa T-90/07 P, että Belgian kuningaskunta on vaatinut vain valituksenalaisen tuomion kumoamista. Valituksella ei ole tämän vuoksi Genetten mukaan tehokasta vaikutusta, koska jos se hyväksyttäisiin, virkamiestuomioistuin tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin eivät voisi hyväksyä Belgian kuningaskunnan virkamiestuomioistuimessa esittämiä, valituksenalaisen tuomioistuimen 32 kohdassa kuvattuja vaatimuksia, koska tällaista vaatimusta ei ole esitetty. Tätä puutetta ei hänen mukaansa voida korjata myöskään vetoamalla komission asiassa T-99/07 P esittämiin vaatimuksiin niin kuin Belgian kuningaskunta on ehdottanut.

38 Genette vetoaa asiassa T-99/07 P siihen, että komissio ei ole esittänyt sääntöjenmukaisesti vaatimusta siitä, miten riita-asia ratkaistaan, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion. Komissio on vaatinut, että Genetten virkamiestuomioistuimessa nostama kanne jätetään tutkimatta, tai toissijaisesti, että se todetaan perusteettomaksi. Genetten mukaan nämä vaatimukset pitäisi jättää tutkimatta, koska kyse on uusista vaatimuksista, joilla muutetaan virkamiestuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin kohdetta. Koska komissio ei ole vaatinut, että sen virkamiestuomioistuimessa esittämät vaatimukset hyväksytään, Genette katsoo, että on turhaa ja hyvän oikeudenkäytön periaatteen vastaista, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee komission kumoamisvaatimuksen, ja esittää tämän johdosta, että komission valitus pitäisi jättää tutkimatta.

39 Belgian kuningaskunta ja komissio vastustavat Genetten vaatimusta jättää niiden valitukset tutkimatta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

40 Se, ettei nyt käsiteltävänä olevissa valituksissa ole työjärjestyksen 139 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla vaatimuksia siitä, että virkamiestuomioistuimessa esitetyt vaatimukset hyväksyttäisiin kokonaan tai osittain, ei riitä perusteeksi sille, että valitukset jätetään tutkimatta, koska valituksissa on työjärjestyksen 139 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti valittajien vaatimukset siitä, että virkamiestuomioistuimen tuomio kumotaan.

41 Valituksen tehokas vaikutus säilyy nimittäin näissä olosuhteissa, koska jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy valittajien kumoamisvaatimukset, se ei kuitenkaan tällä päätä riita-asiaa, vaan sijoittaa asianosaiset uudelleen asemaan, jossa ne olivat ennen valituksenalaisen tuomion antamista. Tuomioistuin, joka tämän jälkeen ratkaisee asian lopullisesti, olipa se sitten virkamiestuomioistuin tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin itse, käyttää sille yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 13 artiklan 1 kohdassa osoitettua toimivaltaa, ja sen on otettava huomioon tämän asianosaisen virkamiestuomioistuimessa esittämät vaatimukset ja hyväksyttävä ne kokonaan tai osittain tai hylättävä ne ilman, että sillä olisi mahdollisuutta perustaa hylkäämistä siihen, ettei vaatimuksia ole uudistettu tässä tuomioistuimessa (ks. vastaavasti ja analogisesti asia C-12/05 P, Meister v. SMHV, määräys 14.12.2006, 107 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

42 Asiassa ei ole kiistetty sitä, että Belgian kuningaskunta on vaatinut valituksenalaisen tuomion kumoamista. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy valituksen ja kumoaa kokonaan tai osittain kyseisen tuomion, tuomioistuimen, joka ratkaisee riita-

asian lopullisesti, on otettava huomioon vaatimukset, jotka Belgian kuningaskunta esitti virkamiestuomioistuimessa tukeakseen komission vaatimuksia.

43 Vastaavasti ja siitä riippumatta, onko niin, kuten Genette on esittänyt, ettei komissio ole valituksessaan esittänyt samoja vaatimuksia kuin virkamiestuomioistuimessa, asiassa ei ole riitautettu sitä, että komissio on pätevästi vaatinut valituksenalaisen tuomion kumoamista. Jos näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyy valituksen ja kumoaa kyseessä olevan tuomion kokonaan tai osittain, pääasian lopullisesti ratkaisevan tuomioistuimen on otettava huomioon komission virkamiestuomioistuimessa esittämät vaatimukset ja hylättävä perusteet, jotka se on esittänyt vaatimustensa tueksi ensimmäisen kerran vasta valitusasteessa (ks. analogisesti asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok. 1994, s. I-1981, 59 kohta).

44 Tämän johdosta on hylättävä Genetten vaatimukset, jotka koskevat käsiteltävänä olevien kahden valituksen tutkimatta jättämistä.

Asiakysymys

45 Belgian kuningaskunta on asiassa T-90/07 P esittänyt valituksenalaisen tuomion kumoamista koskevien vaatimustensa tueksi neljä valitusperustetta. Ensimmäinen peruste koskee ensisijaisesti sitä, että virkamiestuomioistuimella ei ole toimivaltaa käsitellä 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä Belgian oikeuden kannalta, ja toissijaisesti sitä, että valituksenalaisessa tuomiossa on omaksuttu Belgian oikeutta koskeva tulkinta, jota rasittaa oikeudellinen virhe. Toinen valitusperuste koskee niitä oikeudellisia virheitä, jotka rasittavat sen päätöksen kumoamista, jolla komissio oli kieltäytynyt antamasta Genettelle lupaa esittää uusi siirtohakemus. Kolmas valitusperuste koskee niitä oikeudellisia virheitä, jotka rasittavat niiden

vaatimusten tutkittavaksi ottamista, jotka koskevat sen päätöksen kumoamista, jolla komissio kieltäytyi peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemiään päätöksiä. Neljäs ja viimeinen valitusperuste koskee sitä, että asiassa on loukattu oikeusvarmuuden periaatetta.

46 Komissio on asiassa T-99/07 P esittänyt valituksenalaisen tuomion kumoamista koskevien vaatimustensa tueksi neljä valitusperustetta, Ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, että virkamiestuomioistuin on ratkaissut asian tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle, muuttamalla siten oikeudenkäynnin kohdetta. Toinen valitusperuste koskee sitä, ettei virkamiestuomioistuin ole toimivaltainen, ja sitä, että puolustautumisoikeuksia on loukattu. Kolmas valitusperuste koskee asiallisesti sitä, että sen suostumuksen arvioinnissa, jonka Genette oli antanut komission 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemissä päätöksissä muotoiltuihin ehdotuksiin, on tapahtunut oikeudellinen virhe. Neljäs ja viimeinen valitusperuste koskee ensisijaisesti vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan rikkomista ja toissijaisesti niiden sääntöjen rikkomista, jotka koskevat yksilölle oikeuksia perustavien päätösten peruuttamista, virkamiestuomioistuimen toimivallan puuttumista, puolustautumisoikeuksien rikkomista, tosiseikkoja koskevaa virhettä ja viimesijaisesti sen päätöksen kumoamista rasittavaa oikeudellista virhettä, jolla komissio kieltäytyi peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemiään päätöksiä.

47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo esillä olevassa asiassa, että hyvän oikeudenkäytön periaatteen nojalla voidaan ensin tutkia Belgian kuningaskunnan asiassa T-90/07 P esittämä ensimmäinen valitusperuste, joka koskee ensisijaisesti sitä, ettei virkamiestuomioistuimella ollut toimivaltaa arvioida 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen tutkittavaksi ottamista Belgian oikeuden kannalta, ja toissijaisesti oikeudellista virhettä, joka rasittaa valituksenalaisessa tuomiossa Belgian oikeudesta omaksuttua tulkintaa, sekä komission asiassa T-99/07 P esittämä ensimmäinen valitusperuste, joka koskee sitä, että virkamiestuomioistuin on ratkaissut asian tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle muuttamalla siten oikeudenkäynnin kohdetta.

Belgian kuningaskunnan asiassa T-90/07 P ensisijaisesti esittämä valitusperuste, joka koskee sitä, ettei virkamiestuomioistuimella ollut toimivaltaa arvioida 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen tutkittavaksi ottamista Belgian oikeuden kannalta, ja toissijaisesti oikeudellista virhettä, joka rasittaa valituksenalaisessa tuomiossa Belgian oikeudesta omaksuttua tulkintaa

– Asianosaisten lausumat

48 Belgian kuningaskunnan väite koskee asiallisesti sitä, että virkamiestuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa rajat arvioidessaan vuoden 1991 lain 9 §:n ja vuoden 2006 lain 194 §:n kannalta sitä, täyttääkö 31.10.2004 esitetty vaatimus tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ja ylittänyt näin sen käsiteltäväksi saatetun kanteen rajat. Belgian kuningaskunta väittää, että virkamiestuomioistuin on näin loukannut yhteisön oikeusjärjestyksen ja Belgian oikeusjärjestyksen välistä toimivallanjakoa koskevia sääntöjä.

49 Belgian kuningaskunnan mukaan virkamiestuomioistuin on tämän lisäksi tehnyt oikeudellisen virheen vuoden 1991 lain, sellaisena kuin se oli voimassa ennen vuoden 2006 (muutos)lain voimaantuloa, 9 §:n ja viimeksi mainitun lain 194 §:n tulkinnassa katsoessaan näiden säännösten perusteella, että 31.10.2004 esitetty vaatimus ja näin myös sen käsiteltäväksi saatettu kanne voitiin tutkia. Belgian kuningaskunnan mukaan 31.10.2004 esitettyä vaatimusta olisi pitänyt arvioida vuoden 1991 lain, sellaisena kuin se oli vuoden 2006 lailla muutettuna, 9 §:n kannalta. Tässä säännöksessä todetaan nimenomaisesti, että siirtopyynnön peruuttaminen on mahdollista ainoastaan silloin kun asianomainen virkamies lähtee pois toimielimen palveluksesta ennen eläkeoikeuden syntymistä henkilöstösääntöjen 77 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

50 Belgian kuningaskunta vaatii lopuksi, että Genetten väitteet siitä, ettei tätä valitusperustetta voida ottaa tutkittavaksi, on hylättävä.

51 Genette vaatii ensisijaisesti valitusperusteen hylkäämistä perusteettomana, koska siinä on kyse toimivallan puuttumisesta ja koska se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, ja joka tapauksessa perusteettomana siltä osin kuin valitusperusteessa vedotaan oikeudelliseen virheeseen.

52 Väite, jonka mukaan virkamiestuomioistuin ei ollut toimivaltainen tulkitsemaan Belgian oikeutta, ei hänen mukaansa ole perusteltu, koska yhteisöjen tuomioistuimella on oikeuskäytännön mukaan toimivalta tulkita kansallista oikeutta silloin, kun henkilöstösääntöjen soveltaminen ja näin myös komission päätöksen lainmukaisuus edellyttävät kansallisen oikeuden tulkintaa.

53 Belgian oikeuden väärää tulkintaa koskevaan väitteeseen Genette vastaa, että se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska väite on sama kuin virkamiestuomioistuimessa esitetty ja jo hylätty väite. Toissijaisesti Genette toteaa, että tämä väite pitäisi hylätä perusteettomana, koska se on joka tapauksessa tehoton. Väite ei ole Genetten mukaan perusteltu, koska valituksenalaisessa tuomiossa vuoden 1991 lain 9 §:ää on tulkittu sovellettavien yhteisön oikeusperiaatteiden mukaisesti ja ottaen huomioon Belgian lainsäätäjän tarkoitus. Se on hänen mukaansa joka tapauksessa tehoton, koska se kohdistuu ainoastaan valituksenalaisessa tuomiossa esitettyihin lisäperusteluihin ja koska siinä ei millään tavoin puututa tuomion pääasiallisiin perusteluihin.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

54 Belgian kuningaskunta on ensimmäisessä valitusperusteessaan riitauttanut valituksenalaisen tuomion 49 ja 50 kohdan, joissa virkamiestuomioistuin vuoden 1991 lain 9 §:n perusteella totesi, että siihen asti kunnes sijaantulosta tulee lopullinen, asianomaisella on oikeus pyynnöstä saada Belgian eläkejärjestelmiä hallinnoivien elinten päätökset peruutettua suoraan lain nojalla, ja katsoi, että esillä olevassa asiassa Genettelle Belgian eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksien siirto yhteisön eläkejärjestelmään peruutettaisiin kokonaan, jos myös komission 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemät päätökset peruutetaan. Kuten Belgian kuningaskunta on todennut, tämä valituksenalaisessa tuomiossa esitetty huomio oli olennaisessa asemassa siinä, millä tavoin virkamiestuomioistuin arvioi kanteen kohdetta ja myös sen tutkittavaksi ottamista, kun kyseessä on

kanne, jossa vaadittiin ensisijaisesti sen päätöksen kumoamista, jolla komissio kieltäytyi myöntämästä Genettelle lupaa peruuttaa 13.7.2001 tehty siirtohakemus. Sen päätöksen kumoaminen, jolla komissio kieltäytyi myöntämästä Genettelle oikeutta uuden siirtopyynnön esittämiseen, on vain seurausta tämän hakemuksen peruuttamisen epäämistä koskevan päätöksen kumoamisesta, kuten valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdasta ja sen perustelujen 138 kohdasta yhdessä käy ilmi. Virkamiestuomioistuin on tämän huomion perusteella määritellyt uudelleen valituksenalaisessa tuomiossa 25.1.2005 tehtyyn päätökseen kohdistetun kumoamiskanteen pääasiallisen kohteen ja katsonut kohteena olevan komission sen päätöksen kumoaminen, jossa se kieltäytyi peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemiään päätöksiä.

55 Tämän valitusperusteen osalta esitetyistä, kritiikin kohteena olevista huomioista ilmenee, että virkamiestuomioistuin on arvioidakseen sen päätöksen, jolla komissio kieltäytyi myöntämästä Genettelle lupaa peruuttaa 13.7.2001 tekemänsä siirtopyyntö, kumoamiseen tähtäävien vaatimusten kohdetta ja niiden tutkittavaksi ottamista tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa implisiittisen mutta välttämättä tästä seuraavan toteamuksen, jonka mukaan 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen perusteella annetun komission päätöksen johdosta Institut national d'assurances sociales pour les travailleurs indépendantsin (Inasti) ja Office national des pensionsin (ONP) päätökset, joissa oli laskettu Genettelle Belgian eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksien määrä, olisi voitu suoraan lain nojalla peruuttaa Belgian oikeusjärjestyksessä.

56 Tähän todettakoon, että vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan toimielin, jonka palveluksessa virkamies on, määrittää niiden palvelusvuosien lukumäärän, joka aiemman palvelusajan osalta otetaan huomioon sen omassa eläkejärjestelmässä niiden eläkeoikeuksien määrän perusteella, jotka ovat karttuneet virkamiehelle kansallisissa eläkejärjestelmissä ennen toimielimen palvelukseen tuloa. Tämän säännöksen perusteella yhteisön toimielimen ainoana velvollisuutena on muuttaa sen omassa eläkejärjestelmässä huomioonotettaviksi palvelusvuosiksi niiden oikeuksien määrä, jotka niitä kansallisia eläkejärjestelmiä hallinnoivat elimet ovat laskeneet, joissa asianomaiselle virkamiehelle on karttunut oikeuksia ennen kuin hän tuli yhteisöjen palvelukseen. Siirrettävien eläkeoikeuksien laskeminen kuuluu sitä vastoin yksinomaan niitä kansallisia eläkejärjestelmiä hallinnoivien elinten toimivaltaan, joita siirto koskee (yhdistetyt asiat 75/88, 146/88 ja 147/88, Bonazzi-Bertottilli ym., v. komissio, tuomio 9.11.1989, Kok. 1989, s. 3599, 17 kohta). Tämän lisäksi kunkin jäsenvaltion tehtävänä on valita ja panna toimeen ne

konkreettiset toimenpiteet, joiden avulla yhteisöjen virkamiehet voivat käyttää oikeuttaan siirtää yhteisön eläkejärjestelmään heille kansallisissa eläkejärjestelmissä karttuneet oikeudet (asia 137/80, komissio v. Belgia, tuomio 20.10.1981, Kok. 1981, s. 2393, 18 kohta).

57 Päätökset, jotka koskevat siirrettävien eläkeoikeuksien määrän laskemista, ja päätökset, jotka koskevat näiden oikeuksien muuttamista yhteisön eläkejärjestelmässä huomioon otettaviksi palvelusvuosiksi, tehdään erilaisissa oikeusjärjestelmissä, ja ne kuuluvat kunkin oikeusjärjestelmän oman tuomioistuinvalvonnan alaan (edellä 56 kohdassa mainittu asia Bonazzi-Bertottilli ym. v. komissio, tuomion 19 kohta; asia T-233/97, Bang-Hansen v. komissio, tuomio 15.12.1998, Kok. H. 1998, s. I-A-625 ja II-1889, 39 kohta ja asia T-67/02, Radauer v. neuvosto, tuomio 18.3.2004, Kok. H. 2004, s. I-A-89 ja II-395, 31 kohta). Kansalliset viranomaiset ja tuomioistuimet ovat yksin toimivaltaisia tutkimaan hakemukset tai riita-asiat, jotka koskevat yhteisöjen virkamiehille kansallisissa eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksien laskemista, ja asianomaisten virkamiesten asiana on saattaa tällaiset hakemukset tai riita-asiat näiden viranomaisten ja tuomioistuinten käsiteltäväksi sovellettavien kansallisten menettelysäännösten mukaisesti.

58 Esillä olevassa asiassa valituksenalaisesta tuomiosta käy ilmi, että 13.7.2001 tehdyn siirtohakemuksen johdosta asianomaisia Belgian eläkejärjestelmiä hallinnoivat elimet, Inasti ja ONP, olivat tehneet päätökset, joissa on laskettu Genettelle Belgian eläkejärjestelmissä kertyneet oikeudet tuolloin sovellettavan vuoden 1991 lain säännösten mukaisesti. Jos oletetaan, kuten virkamiestuomioistuin valituksenalaisessa tuomiossaan, että 31.10.2004 esitetty vaatimus koski erityisesti sitä, että Inastin ja ONP:n päätökset, joissa oli laskettu Genettelle Belgian eläkejärjestelmissä kertyneiden oikeuksien määrä, peruutetaan vuoden 1991 lain 9 §:n mukaisesti, tuotiin hakemuksella esiin kysymys, joka koski Belgian oikeusjärjestystä ja vain Belgian viranomaisten tai tuomioistuinten toimivaltaa.

59 Toteamalla, että 31.10.2004 esitettyyn vaatimukseen annetun komission päätöksen johdosta Inastin ja ONP:n päätökset, joissa oli laskettu Genettelle Belgian eläkejärjes-

telmissä karttuneiden oikeuksien määrä, voitaisiin peruuttaa vuoden 1991 lain 9 §:n mukaan suoraan lain nojalla Belgian oikeusjärjestyksessä, virkamiestuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa rajat.

60 Tästä seuraa, että virkamiestuomioistuin ei ole voinut Belgian kuningaskunnalle kuuluvaa toimivaltaa loukkaamatta todeta, että Inastin ja ONP:n päätökset, joissa oli laskettu Genettelle Belgian eläkejärjestelmissä kertyneiden oikeuksien määrä, peruutettaisiin vuoden 1991 lain 9 §:n mukaan asianomaisen pyynnöstä suoraan lain nojalla, jos komissio peruuttaa 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset, määritelläkseen näin uudelleen kumoamisvaatimuksen pääasiallisen kohteen ja katsoakseen sen kohteena olevan komission päätös kieltäytyä peruuttamasta näitä päätöksiä.

61 Belgian kuningaskunnan asiassa T-90/07 P esittämä ensimmäinen valitusperuste on siis hyväksyttävä.

Komission asiassa T-99/07 P esittämä ensimmäinen valitusperuste, joka koskee sitä, että virkamiestuomioistuin on ratkaissut asian tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle, muuttamalla siten oikeudenkäynnin kohdetta

– Asianosaisten lausumat

62 Komissio väittää, että virkamiestuomioistuin on ratkaissut asian tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle, kumotessaan komission päätöksen kieltäytyä peruuttamasta

11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemiään päätöksiä. Komission mukaan 26.9.2005 toimitetusta kannekirjelmästä ja tätä ennen 31.10.2004 esitetystä vaatimuksesta ja 22.4.2005 tehdystä valituksesta käy nimenomaisesti ilmi, että virkamiestuomioistuimessa nostetun kanteen pääasiallisena kohteena ei ollut 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjen päätösten peruuttaminen.

63 Genette vaatii tämän valitusperusteen hylkäämistä ensisijaisesti siksi, että se ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, ja toissijaisesti siksi, ettei se ole perusteltu.

64 Ensisijaisesti Genette on väittänyt, ettei tätä valitusperustetta voida työjärjestyksen 139 artiklan 2 kohdan perusteella ottaa tutkittavaksi siksi, että sillä muutetaan virkamiestuomioistuimessa nostetun kanteen kohdetta. Virkamiestuomioistuimessa komissio on Genetten mukaan esittänyt, että kanteen kohteena oli sen päätöksen kumoaminen, jolla komissio oli kieltäytynyt peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset.

65 Genette esittää toissijaisesti, että valitusperustetta ei voida pitää perusteltuna oikeudellisesti eikä tosiseikkojen kannalta. Virkamiestuomioistuin oli hyväksynyt kanteen kumoamalla 25.1.2005 tehdyn päätöksen, minkä vuoksi ei voida katsoa, että se olisi ylittänyt riita-asian kohteen objektiiviset rajat. Lisäksi kohde, jonka hän on itse esittänyt kanteella olevan, on vailla merkitystä, koska tässä häntä on ohjannut vain tarve välttää se, että kanne jätettäisiin tutkimatta. Lisäksi hän oli esittänyt virkamiestuomioistuimessa toissijaisen perustelun, joka rakentuu sille, että hänen kanteensa kohteena oli komission päätös kieltäytyä peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemiään päätöksiä. Lopuksi Genette toteaa, että yhteisöjen tuomioistuimilla on arviointivaltaa kanteen kohteen määrittelyssä kannekirjelmän objektiivisen tarkastelun perusteella, ja virkamiestuomioistuin on esillä olevassa asiassa käyttänyt tätä mahdollisuutta.

66 Genette huomauttaa, että virkamiestuomioistuimen tehtävänä oli viran puolesta arvioida objektiivisesti tutkittavaksi ottamiseen liittyviä ehdottomia prosessinedelly-

tyksiä koskevia kysymyksiä, jotka oli tuotu esiin kanteessa, eikä se ollut tässä sidottu asianosaisten lausumiin. Tästä syystä virkamiestuomioistuin on esillä olevassa asiassa päätynyt arvioimaan itsenäisesti kanteen kohteen.

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

67 Aluksi on tutkittava Genetten oikeudenkäyntiväite, joka perustuu olennaisesti siihen, että komissio on tällä valitusperusteella pyrkinyt saattamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi laajemman riita-asian kuin se, joka oli virkamiestuomioistuimen käsiteltävänä.

68 EY 225 a artiklasta, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 11 artiklan 1 kohdasta ja työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (asia T-233/07 P, Lebedef-Caponi v. komissio, tuomio 10.3.2008, 24 ja 25 kohta; asia T-107/07 P, Rossi Ferreras v. komissio, tuomio 12.3.2008, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 26 ja 27 kohta).

69 Komissio esittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että virkamiestuomioistuimen kumoavassa tuomiossa ylitetään se, mitä Genette oli kannekirjelmässään vaatinut. Vaikka komissio olisi muuttanut suhtautumistaan riita-asian kohteeseen, tällaisella valitusperusteella, jonka tarkoituksena on riitauttaa se, millä tavoin virkamiestuomioistuin on määritellyt kanteen pääasiallisen kohteen valituksenalaisessa tuomiossa, ei voida katsoa voitavan saattaa laajempaa riita-asiaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi kuin se, joka oli virkamiestuomioistuimen käsiteltävänä, ja koska valitusperuste täyttää työjärjestyksessä asetetut tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja se on näin ollen tutkittava.

70 Tämän johdosta Genetten oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

71 Siihen, onko valitusperuste katsottava perustelluksi, on aluksi todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön, jota sovelletaan oikeudenkäyntiin virkamiestuomioistuimessa tämän perussäännön liitteessä I olevan 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti, 21 artiklan ensimmäisen kohdan ja työjärjestyksen 44 artiklan nojalla kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Kannekirjelmä on näin asiakirja, jolla menettely aloitetaan ja jossa kantajalla on velvollisuus määritellä riita-asian kohde (ks. analogisesti asia 232/78, komissio v. Ranska, tuomio 25.9.1979, Kok. 1979, s. 2729, Kok. Ep. IV, s. 539, 3 kohta; asia C-256/98, komissio v. Ranska, tuomio 6.4.2000, Kok. 2000, s. I-2487, 31 kohta ja asia C-242/07 P, Belgia v. komissio, määräys 8.11.2007, Kok. 2007, s. I-9757, 41 kohta).

72 Silloin kun yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltävänä on kumoamiskanne, niiden antamassa kumoavassa tuomiossa ei voida ylittää sitä, mitä kantaja on vaatinut (asia C-310/97 P, komissio v. AssiDomän Kraft Products ym., tuomio 14.9.1999, Kok. 1999, s. I-5363, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

73 Tähän on todettava, kuten valituksenalaisen tuomion 40 ja 41 kohdasta käy ilmi, että Genette on virkamiestuomioistuimessa esittänyt, ”että hänen vaatimuksensa kohteena ei ollut [11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjen] päätösten peruuttaminen vaan se, että komissio antaa hänelle luvan peruuttaa hänen [13.7.2001] esittämänsä [siirto]pyyntö – –”, ja että ”11.6.2002 ja 26.8.2002 tehdyt päätökset olisivat sellaisenaan voimassa, vaikka komissio hyväksyisi hänen vaatimuksensa”. Lisäksi, kuten valituksenalaisen tuomion 41 kohdasta käy ilmi, Genette on itse esittänyt virkamiestuomioistuimessa, että 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjen päätösten peruuttaminen ei ollut mahdollista tässä vaiheessa, ja niiden peruuttaminen olisi ajateltavissa ainoastaan siinä tapauksessa, että Belgian viranomaiset, mahdollisesti Belgian tuomioistuimissa nostetun kanteen johdosta antavat, mitä ei vielä ole tapahtunut, vuoden 2003 lain nojalla uudet päätökset yhteisön eläkejärjestelmään siirrettävistä summista. Genette on siis esittänyt virkamiestuomioistuimessa, että hänen vaatimustaan sen komission päätöksen kumoamiseksi, jolla komissio kieltäytyi antamasta hänelle lupaa peruuttaa hänen 13.7.2001

tekemänsä siirtopyyntö, ei voida tulkita niin, että hän olisi vaatinut sen komission päätöksen kumoamista, jolla komissio oli kieltäytynyt peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset.

74 Tämän perusteella on siis katsottava, että virkamiestuomioistuimella ei ollut oikeutta, kuten se teki valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, määritellä uudelleen kanteen kohdetta ja katsoa kohteena olevan sen päätöksen kumoaminen, jolla komissio oli kieltäytynyt peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset (ks. analogisesti asia C-176/06 P, Stadtwerke Schwäbisch Hall ym. v. komissio, tuomio 29.11.2007 25 kohta, ei julkaista oikeustapauskokoelmassa).

75 Komissio on siis perustellusti väittänyt virkamiestuomioistuimen ratkaisseen asian tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle, esillä olevassa asiassa, kuten valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdasta ja sen perustelujen 136 kohdasta yhdessä käy ilmi, kumoamalla sen päätöksen, jolla komissio kieltäytyi peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset ja joka oli ilmaistu 25.1.2005 tehdyssä päätöksessä.

76 Tämän johdosta komission asiassa T-99/07 P esittämä ensimmäinen valitusperuste on hyväksyttävä.

77 Edellä esitetyistä huomioista seuraa, että virkamiestuomioistuin ei ole voinut Belgian kuningaskunnalle kuuluvaa toimivaltaa loukkaamatta ja ratkaisematta asiaa tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle, määritellä uudelleen Genetten nostaman kanteen pääasiallista kohdetta ja katsoa kohteena olevan se päätös, jolla komissio kieltäytyi peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset. Valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava siltä osin kuin siinä on suoritettu tällainen uudelleenmäärittely.

78 Koska virkamiestuomioistuin on ratkaissut asian tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle, muuttamalla sen käsiteltäväksi saatetun riita-asian kohdetta, valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin sillä kumotaan päätös, jolla komissio kieltäytyi peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemänsä päätökset ja joka oli ilmaistu 25.1.2005 tehdyssä päätöksessä. Koska sen päätöksen kumoaminen, jolla komissio kieltäytyi antamasta Genettelle lupaa esittää uusi siirtohakemus, on sellaisenaan ainoastaan seurausta päätöksestä kieltäytyä peruuttamasta 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehtyjä päätöksiä (ks. edellä 54 kohta), valituksenalainen tuomio on kumottava myös siltä osin kuin sillä kumotaan komission päätös, jolla se kieltäytyi antamasta Genettelle lupaa esittää uusi siirtohakemus ja joka oli ilmaistu 25.1.2005 tehdyssä päätöksessä.

79 Edellä esitetystä seuraa, että valituksenalainen tuomio on kumottava kokonaisuudessaan.

Virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne

80 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 13 artiklan 1 kohdan mukaan, jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, mikäli se kumoaa virkamiestuomioistuimen päätöksen, ratkaista asian itse, jos se on ratkaisukelpoinen.

81 Nyt esillä olevassa asiassa tilanne on tämä, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on kaikki kanteen ratkaisemisen edellyttämät tiedot.

Asianosaisten lausumat

82 Komissio on asiassa T-99/07 P vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siinä tapauksessa, että se kumoaa valituksenalaisen tuomion ja päättää ratkaista itse riita-asian, toteamaan, että kanne on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että 31.10.2004 esitetty vaatimus, siltä osin kuin se koskee sitä, että Genettelle annetaan lupa peruuttaa 13.7.2001 tekemänsä siirtopyyntö, on vailla kohdetta, koska henkilöstösäännöissä ei ole oikeudellista perustaa tällaisen luvan myöntämiseen. Vuoden 1991 lain 9 §:stä ei myöskään saada oikeudellista perustaa vaaditulle luvalle, koska henkilöstösäännöissä ei säädetä tästä. Henkilöstösääntöjen sisältö ei voi komission mukaan riippua kansallisen oikeuden sisällöstä. Komission 25.1.2005 tekemää päätöstä ei voida pitää Genettelle vastaisena päätöksenä, joka perustaisi hänelle kanneoikeuden. Toissijaisesti komissio vaatii, että kanne hylätään perusteettomana.

83 Virkamiestuomioistuimessa komissio, jonka vaatimuksia Belgian kuningaskunta tuki väliintulijana, vaati myös, että kanne jätetään tutkimatta, ja toissijaisesti, että se hylätään perusteettomana. Komission virkamiestuomioistuimessa vaatimustensa tueksi esittämät oikeudenkäyntiväitteet koskivat sitä, että kanne oli nostettu henkilöstösääntöjen 91 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun määräaikaan nähden liian myöhään, ja sitä, että 31.10.2004 esitettyä vaatimusta ei voitu tutkia, koska 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehdyt päätökset olivat tulleet lopullisiksi, sitä, että asiassa ei ollut ilmennyt uutta ja olennaista seikkaa, joka olisi voinut perustella vaatimuksen, ja sitä, että vaatimus oli esitetty liian myöhään kohtuullisen määräajan noudattamista koskevaan periaatteeseen nähden.

84 Genette väittää, että komissio ei ole suinkaan vaatinut virkamiestuomioistuimessa esittämiensä vaatimusten hyväksymistä, vaan esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle uusia vaatimuksia. Komissio esittää muun muassa uuden perusteen, jonka mukaan sillä ei ole toimivaltaa ratkaista 31.10.2004 esitettyä vaatimusta. Peruste perustuu Genetten mukaan siihen, että oikeudenkäynnin kohde on määritelty uudelleen, eikä kohteena ole enää, kuten komissio oli esittänyt virkamiestuomioistuimessa, sen 11.6.2002 ja 26.8.2002 tekemien päätösten vaan 13.7.2001 tehdyn siirtohakemuksen peruuttaminen. Vaikka oletettaisiin, ettei kyseessä ole uusi peruste, pitäisi se Genetten mukaan jättää tutkimatta, koska se on valituksessa muotoiltu epämääräisesti.

85 Genette vaati virkamiestuomioistuimessa kanteen ottamista tutkittavaksi ja näin komission oikeudenkäyntiväitteiden hylkäämistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

86 Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklaan perustuvat kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ovat ehdottomia prosessinedellytyksiä, minkä vuoksi yhteisöjen tuomioistuimen on tarvittaessa tutkittava ne viran puolesta (asia T-587/93, Ortega Urretavizcaya v. komissio, tuomio 11.7.1996, Kok. H. 1996, s. I-A-349 ja II-1027, 25 kohta; asia T-157/96, Affatato v. komissio, tuomio 29.1.1998, Kok. H. 1998, s. I-A-41 ja II-97, 21 kohta; asia T-132/97, Collins v. alueiden komitea, määräys 20.8.1998, Kok. H. 1998, s. I-A-469 ja II-1379, 12 kohta ja asia T-25/98, de Compte v. parlamentti, tuomio 15.12.1998, Kok. H. 1998, s. I-A-629 ja II-1903, 38 kohta). Sen valvonta ei rajoitu asianosaisten esittämiin oikeudenkäyntiväitteisiin (ks. asia T-99/95, Stott v. komissio, tuomio 12.12.1996, Kok. 1996, s. II-2227, 22 kohta ja yhdistetyt asiat T-94/01, T-152/01 ja T-286/01, Hirsch v. EKP, tuomio 8.1.2003, Kok. H. 2003, s. I-A-1 ja II-27, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

87 Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklassa kanteen tutkittavaksi ottamiselta edellytetään sitä, että se on nostettu asianomaiselle vastaista toimea vastaan. Tällaiseksi asianomaiselle vastaiseksi toimeksi voidaan katsoa vain sellaiset toimet, jotka vaikuttavat suoraan ja välittömästi asianomaisen oikeusasemaan (asia 204/85, Stroghili v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 21.1.1987, Kok. 1987, s. 389, 6 kohta ja edellä 86 kohdassa mainittu asia Affatato v. komissio, tuomion 21 kohta). Oikeuskäytännöstä käy lisäksi ilmi, että jos nimittävä viranomainen kieltäytyy tekemästä päätöstä vaatimukseen, jonka virkamies on esittänyt henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla, sen kieltäytymistä ei voida pitää asianomaiselle vastaisena päätöksenä silloin, kun nimittävällä viranomaisella ei ole toimivaltaa toteuttaa niitä toimenpiteitä, joita siltä on vaadittu (asia T-35/98, Hecq ja SFIE v. komissio, tuomio 10.2.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-11 et II-41, 30 kohta).

88 Esillä olevassa asiassa 31.10.2004 esitetty vaatimus perustui henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohtaan, minkä vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että viran puolesta on tutkittava, voidaanko asiassa riitautettuja 25.1.2005 ja 10.6.2005 tehtyjä päätöksiä pitää Genetten kannalta henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina asianomaiselle vastaisina toimina.

89 Aluksi on muistettava, että vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdalla pyritään sen lisäksi, että sen tarkoituksena on mahdollistaa kansallisten ja yhteisön eläkejärjestelmien välinen yhteistoiminta, siihen, että asianomainen yhteisöjen virkamies voi säilyttää oikeudet, jotka ovat karttuneet hänelle jossakin jäsenvaltiossa, siitä huolimatta, että ne voivat olla vähäisiä, ehdollisia tai tulevia tai että ne eivät riitä välittömästi tuottamaan eläkeoikeutta, ja että ne voidaan ottaa huomioon siinä eläkejärjestelmässä, johon hän kuuluu työuransa päättyessä, tässä tapauksessa yhteisöjen eläkejärjestelmässä (edellä 56 kohdassa mainittu asia komissio v. Belgia, tuomion 12 kohta).

90 Nämä huomiot osoittavat sen, että vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan tarkoituksena on tarjota yhteisöjen virkamiehille oikeus, jonka käyttäminen riippuu vain heidän omasta päätöksestään (edellä 56 kohdassa mainittu asia komissio v. Belgia, tuomion 13 kohta).

91 Tässä tapauksessa Genette on käyttänyt vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta tekemällä 13.7.2001 siirtohakemuksen vuoden 1991 lain nojalla. Sen johdosta kyseessä olevia Belgian eläkejärjestelmiä hallinnoivat elimet, Inasti ja ONP, ja komissio ovat toimineet koordinoidusti, ensin mainitut tehdäkseen vuoden 1991 laissa tätä varten säädettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen päätökset, joissa lasketaan Genettelle Belgian eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksien määrä, ja komissio tehdäkseen vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohtaa ja yleisiä täytäntöönpanomääräyksiä noudattaen 11.6.2002 ja 26.8.2002 annetut päätökset, joissa tämä määrä muutetaan palvelusvuosiksi, jotka voidaan ottaa huomioon yhteisön eläkejärjestelmässä silloin, kun Genette saavuttaa eläkeiän, ja tiettyjen lisäedellytysten täyttyessä. Näiden päätösten vaikutus on kaksiulotteinen, sillä yhtäältä niillä säilytetään Genetten

lukuun Belgian oikeusjärjestyksessä niiden oikeuksien määrä, joka hänelle on karttunut Belgian eläkejärjestelmissä, ja toisaalta taataan yhteisön oikeusjärjestyksessä tiettyjen lisäedellytysten täyttyessä se, että yhteisön eläkejärjestelmässä otetaan huomioon nämä oikeudet silloin, kun Genette saavuttaa eläkeiän.

92 Genetten 31.10.2004 esittämän vaatimuksen sanamuodosta käy ilmi, että se perustuu väitteeseen vuoden 1991 lain lainvastaisuudesta. Vaatimuksessa todetaan, että ”[tässä laissa] säädetty sijaantulomekanismi on syrjivä ja [vanhojen] henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan vastainen”, ja että koska [vuoden 1991] laissa säädetty sijaantulomekanismi on sekä [vanhojen] henkilöstösääntöjen [liitteessä VIII olevan] 11 artiklan 2 kohdan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen, sekä Genetteä koskeva, Inastin 3.1.2002 ja ONP:n 13.2.2002 laskema siirrettävä summa että 11.6.2002 ja 26.8.2002 tehdyt päätökset niiden ylimääräisten palvelusvuosien määrästä, jotka otetaan tällä perusteella huomioon, olivat virheellisiä. ”Tämän johdosta” 31.10.2004 esitetyssä vaatimuksessa katsotaan, että ”komission [piti] antaa Genettelle lupa pyytää Belgian viranomaisilta vuoden 1991 lain 9 §:n mukaisesti tämän lain perusteella 13.7.2001 tekemänsä siirtopyynnön peruuttamista, jotta hän voisi tehdä uuden siirtopyynnön vuoden 2003 lain [4 §:n 1 momentin] perusteella”.

93 Tämä 31.10.2004 esitetty vaatimus perustui näin siihen, että siinä riitautettiin se, millä tavoin Inasti ja ONP olivat soveltaneet vuoden 1991 lakia laskeakseen Genettelle Belgian eläkejärjestelmissä karttuneiden oikeuksien määrän. Edellä 57 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella tällainen riitautus, joka koskee sitä, millä tavoin kansalliset eläkejärjestelmiä hallinnoivat elimet soveltavat kansallista oikeutta, kuuluu vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta johtuvan toimivallan jaon mukaisesti kansallisen oikeusjärjestyksen alaan ja tämän vuoksi ainoastaan kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten toimivaltaan. Tarvittaessa ne voivat tällaisessa tapauksessa päätyä esittämään yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön EY 234 artiklan nojalla.

94 Vanhojen henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa suljetaan näin täysin pois komission toimivalta ratkaista vaatimus, jolla riitautetaan asiallisesti se, millä tavoin Inasti ja ONP ovat soveltaneet vuoden 1991 lakia Genetteen, ja antaa tällä perusteella Genettelle lupa pyytää näitä elimiä peruuttamaan vuoden 1991 lain perusteella jo tehdyt päätökset uusien päätösten tekemiseksi vuoden 2003 lain perusteella.

95 Näin ollen ei voida katsoa, että hylätessään 25.1.2005 ja 10.6.2005 tekemillään päätöksillä 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen, komissio on toteuttanut toimen, joka vaikuttaa suoraan ja välittömästi Genetten oikeusasemaan ja henkilöstösääntöjen mukaiseen asemaan.

96 Tästä seuraa, että 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen hylkäämistä, joka ilmaistiin 25.1.2005 ja 10.6.2005 tehdyillä päätöksillä, ei voida katsoa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla Genettelle vastaiseksi toimeksi.

97 Näin ollen ja ilman että olisi tarpeen lausua niiden väitteiden tutkittavaksi ottamisesta, jotka komissio on edellä 82 kohdassa esittänyt tai siitä, onko edellä 83 kohdassa mainittuja oikeudenkäyntiväitteitä pidettävä perusteltuina, kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin sen kohteena on 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen hylkääminen, joka ilmaistiin 25.1.2005 ja 10.6.2005 tehdyillä päätöksillä.

98 Genette on vastauksissaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin ja istunnossa esittänyt, että hänen kanteensa kohteena oli myös se, että komissio oli hylännyt henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisen avunpyynnön, jonka hän oli implisiittisesti ilmaissut 31.10.2004 esittämässään vaatimuksessa. Tähän on todettava, että henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla esitetyn vaatimuksen on oltava

niin nimenomainen ja täsmällinen, että komissio voi saada tietää konkreettisesti sen päätöksen sisällön, jota siltä pyydetään.

99 Kuten komissio on istunnossa todennut, 31.10.2004 esitetyssä vaatimuksessa ei ole mainittu nimenomaisia ja täsmällisiä seikkoja, joiden perusteella vaatimuksen olisi voitu hyvällä tahdollakaan tulkita merkinneen pyyntöä saada komissiolta apua henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisesti. Siksi 25.1.2005 tehdyn päätöksenkään ei voida sellaisenaan tulkita olevan päätös, jolla implisiittisesti hylätään henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla esitetty avunpyyntö.

100 Siihen, että Genetten mukaan 22.4.2005 tehdystä valituksesta käy ilmi, ettei komissio ollut ryhtynyt henkilöstösääntöjen mukaiseen toimenpiteeseen, kun se jätti omasta aloitteestaan tarjoamatta Genettelle apuaan Belgian viranomaisissa tai tuomioistuimissa vireille pantavissa toimissa, on todettava, että se, ettei toimielin avusta virkamiehiään ja toimihenkilöitään henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitetulla tavalla, voi olla henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asianomaiselle vastainen toimi ainoastaan siinä tapauksessa, että avustamisvelvollisuus on olemassa virkamiehen tai toimihenkilön pyynnöstä riippumatta.

101 Oikeuskäytännön mukaan asianomaisen virkamiehen tehtävänä on esittää avunpyyntö toimielimelle, jonka palveluksessa hän on, ja vain tietyt poikkeukselliset olosuhteet voivat velvoittaa toimielimen ryhtymään omasta aloitteestaan ilman tämän virkamiehen ensin esittämää pyyntöä tiettyyn avustavaan toimenpiteeseen (asia 229/84, Sommerlatte v. komissio, tuomio 12.6.1986, Kok. 1986, s. 1805, 20 kohta).

102 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa asian oikeudenkäyntiaineistosta ei käy ilmi, että asiassa olisi ollut kyse tällaisista poikkeuksellisista olosuhteista, etenkään avusta, jota olisi annettu henkilökohtaisesti joillekin Genetten kanssa samankaltaisessa asemassa oleville virkamiehille, eli poikkeuksellisista olosuhteista, jotka olisivat voineet perustella sen, että komissio olisi omasta aloitteestaan ryhtynyt toimenpiteisiin

avustaakseen häntä (ks. vastaavasti edellä 101 kohdassa mainittu asia Sommerlatte v. komissio, tuomion 21 ja 22 kohta).

103 Tästä seuraa, että se, ettei komissio ole ryhtynyt avustavaan toimenpiteeseen, ei ole esillä olevassa asiassa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu asianomaiselle vastainen toimi.

104 On kuitenkin otettava huomioon, että Genette on nimenomaisesti ja yhtä aikaa 22.4.2005 esittämänsä valituksen kanssa pyytänyt henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla komissiolta, että ”se myöntäisi hänelle taloudellisen ja teknisen tukensa Belgian viranomaisissa ja tuomioistuimissa vireille saatettavissa menettelyissä, joiden tarkoituksena on kiistää niiden päätösten yhteisön oikeuden mukaisuus, jotka Belgian viranomaiset olivat tehneet 21.5.1991 annetun lain nojalla”. Komissio hylkäsi tämän pyynnön nimenomaisesti 10.6.2005 tekemässään päätöksessä, joka on tältä kannalta asianomaiselle vastainen toimi.

105 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan muutoksenhaku asianomaiselle vastaiseen nimittävän viranomaisen päätökseen edellyttää välttämättä, että päätöksestä on ensin valitettu hallinnollisesti ja tämä valitus on joko nimenomaisesti tai implisiittisesti hylätty. Kanne, joka on nostettu ennen hallinnollisen menettelyn päättymistä, on jätettävä tutkimatta henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan nojalla, koska se on nostettu liian aikaisin (asia 130/86, Du Besset v. neuvosto, määräys 23.9.1986, Kok. 1986, s. 2619, 7 kohta; yhdistetyt asiat T-47/89 ja T-82/89, Marcato v. komissio, tuomio 20.6.1990, Kok. 1990, s. II-231, 32 kohta ja asia T-78/91, Moat ja TAO/AFI v. komissio, määräys 4.12.1991, Kok. 1991, s. II-1387, 3 kohta).

106 Koska kyse on ehdottomasta prosessinedellytyksestä, kuten edellä 86 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä käy ilmi, yhteisöjen tuomioistuinten on tutkittava se viran puolesta.

107 Vaikka esillä olevassa asiassa oletettaisiin, että kanteen kohteena on myös päätös hylätä Genetten henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla esittämä avunpyyntö, joka oli esitetty yhdessä 22.4.2005 tehdyn valituksen kanssa, Genette ei ollut tehnyt tältä osin ennen kanteen nostamista henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdassa edellytettyä hallinnollista valitusta.

108 Tästä seuraa, että kanne on siis joka tapauksessa jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

109 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 148 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee itse riidan, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

110 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, jota sovelletaan valitukseen työjärjestyksen 144 artiklan nojalla, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

111 Työjärjestyksen 88 artiklan, jota sovelletaan toimielinten työjärjestyksen 144 artiklan ja 148 artiklan toisen kohdan nojalla tekemiin valituksiin, mukaan yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on kuitenkin lähtökohtaisesti vastattava omista kustannuksistaan.

112 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, jota voidaan soveltaa esillä olevassa asiassa, mukaisesti jäsenvaltiot, jotka olivat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

113 Näin ollen Genette vastaa hänelle asian käsittelystä sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista. Komissio vastaa sille sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista. Belgian kuningaskunta, joka osallistui asian käsittelyyn väliintulijana virkamiestuomioistuimessa, ei ole vaatinut, että Genette velvoitetaan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, joten Belgian kuningaskunta velvoitetaan vastaamaan sille sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(muutoksenhakujaosto)

on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-92/05, Genette vastaan komissio, 16.1.2007 antama tuomio (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumotaan.

2) Genetten asiassa F-92/05 virkamiestuomioistuimessa nostama kanne jätetään tutkimatta.

3) Genette vastaa hänelle asian käsittelystä sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista.

4) Komissio vastaa sille asian käsittelystä sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista.

5) Belgian kuningaskunta vastaa sille asian käsittelystä sekä virkamiestuomioistuimessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista.

Jaeger Tiili Martins Ribeiro

Czúcz Pelikánová

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä joulukuuta 2008.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt . . . II - 3865

Valituksen perustana olevat tosiseikat . . . II - 3870

Asian käsittely virkamiestuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio . . . II - 3875

Valitukset . . . II - 3879

Oikeudenkäyntimenettely . . . II - 3879

Asianosaisten vaatimukset . . . II - 3880

Tutkittavaksi ottaminen . . . II - 3882

Asianosaisten lausumat . . . II - 3882

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . II - 3883

Asiakysymys . . . II - 3884

Belgian kuningaskunnan asiassa T-90/07 P ensisijaisesti esittämä valitusperuste, joka koskee sitä, ettei virkamiestuomioistuimella ollut toimivaltaa arvioida 31.10.2004 esitetyn vaatimuksen tutkittavaksi ottamista Belgian oikeuden kannalta, ja toissijaisesti oikeudellista virhettä, joka rasittaa valituksenalaisessa tuomiossa Belgian oikeudesta omaksuttua tulkintaa . . . II - 3886

– Asianosaisten lausumat . . . II - 3886

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . II - 3887

Komission asiassa T-99/07 P esittämä ensimmäinen valitusperuste, joka koskee sitä, että virkamiestuomioistuin on ratkaissut asian tavalla, joka menee kanteen ulkopuolelle, muuttamalla siten oikeudenkäynnin kohdetta . . . II - 3890

– Asianosaisten lausumat . . . II - 3890

– Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . II - 3892

Virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne . . . II - 3895

Asianosaisten lausumat . . . II - 3896

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . II - 3897

Oikeudenkäyntikulut . . . II - 3903